

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1027: Mới Có Thể Tánh Quang Độc Diệu, Quýnh Thoát Căn Trần

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 089)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Mới có thể tánh quang độc diệu, quýnh thoát căn trần.】

Hai câu nói này, trong “Kinh Lăng Nghiêm” có chép, Thiên tông ở Trung Quốc đặc biệt coi trọng hai câu này, chúng ta thường thấy trên các tấm biển ngạch ở đạo tràng, phần đề từ thường xuyên thấy hai câu nói này. “Linh quang độc diệu”, tánh quang và linh quang mang cùng một ý nghĩa, chính là quang minh của bốn tánh hiển lộ ra ngoài. Quang minh của bốn tánh lần át tất cả mọi loại ánh sáng; ánh sáng của mặt trời, mặt trăng nếu mang so sánh với tánh quang, thì cũng giống như đem ánh đèn so với mặt trời vậy, chẳng thể hiển lộ được sự sáng sủa của nó. Tại sao tánh quang của chúng ta lại không thể hiển lộ ra được? Chính là vì chấp trước có một cái “năng” và “sở”. Ngay cả “năng thuyết” (chủ thể nói) và “sở thuyết” (pháp được nói) trong Phật pháp còn không được chấp trước, huống hồ là thế gian pháp! Quý vị có vọng tưởng, có chấp trước, thì liền chướng ngại mất quang minh của bốn tánh. Cho nên, nếu muốn tánh quang độc diệu, thì nhất định phải quýnh thoát căn trần; “quýnh” có nghĩa là xa, là xa lìa, “căn” là nói đến lục căn, “trần” là nói đến lục trần. Căn và trần đã xa lìa rồi, thì cái gì còn tồn tại? Đó chính là tánh quang độc diệu.

Giao Quang Đại Sư trong “Lăng Nghiêm Chánh Mạch”, đã dạy chúng ta phải học theo chư Phật Bồ Tát, trong đời sống sinh hoạt hằng ngày phải “xả thức dùng căn”; chỗ này lại dạy chúng ta phải quýnh thoát căn trần, vậy tại sao ngài lại dạy chúng ta phải dùng căn? Ngài không phải nói đến lục căn, mà “căn” ngài nói ở đây chính là cái “tánh” ở trong lục căn. Nói một cách khác, ngài dạy chúng ta phải dùng tánh quang, không nên dùng căn, không nên dùng thức, căn và thức đều là chướng ngại. Xa lìa căn trần chính là căn, trần, thức thấy đều không dùng đến. Căn, trần, thức là gì? Là Thập bát giới: lục căn, lục trần, lục thức, hợp lại thành Thập bát giới. Thập bát giới chẳng phải là thứ tốt đẹp gì,

phàm phu chấp trước cho rằng nó là thật, coi nó như vật báu. Chư Phật Bồ Tát biết rõ đó chính là chướng ngại, nếu như vứt bỏ được Thập bát giới, thì tánh quang liên độc diệu.